

El Poble Català

Periòdic (que ja en la clandestinitat fou) portantveu de l'O. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya a França

... els homes al servei del partit, i no el partit al servei dels homes

Es publica els 15 i 30 de cada mes

**Esquerra
Republicana de
Catalunya baluard
del nacionalisme
català**

★ Aliança Nacional de Catalunya garantitza les nostres llibertats

(C. S. d'È. R. de C. a França)

**UNIO
FORÇA
DE LA
VICTORIA**

E. R. de C.

En política no cal solament tenir una visió clara dels problemes, sinó també visió clara del moment.

El temps, omnipotent, fa i desfa totes les coses i les transforma a cada instant. No n'hi ha prou de considerar el «què», s'ha de tenir en compte el «quan, com i on».

Cada hora porta la seva cosa, de la seva manera i al seu lloc.

La Política és realitat i no admet somnis ni desviacions il·lusòries. La vida i les coses no són pas com voldríem que fossin sinó que són com són i encara el temps ens les canvia a cada moment amb el seu cop d'ala. S'ha criticat molt la política oportunista, però, el polític ha d'ésser sempre oportú. S'ha de collir la fruita al seu temps; ni quan és massa verda ni quan és passada. Ara és l'hora de la UNIO.

Cal abandonar tots els egoïsmes personals i partidistes en bé de la col·lectivitat. Ens juguem el pervindre de la Pàtria. Cal ésser responsables i conscients dels nostres actes i de les nostres paraules. No obrim diferències que no existeixen. Borrem-les si n'hi ha.

En les nostres lamentables picabaralles no hem de perdre mai el bon sentit i hem de pensar sempre en Catalunya. Cal donar arguments; no insults. Entre els nostres germans d'exili no hi ha enemics ni contraris sinó amics que no pensen igual: Es necessita aquesta altesa de mira per cada costat. Hi pot haver diferències, però mai discòrdies.

Es l'hora de la UNIO. Es necessita. Ho exigeix la salut de la Pàtria. Pensem en Catalunya! Treballem per ella! Unim-nos! Fem l'aliança de tots els catalans i amb aquesta unitat vencerem.

PARAULES DEL PRESIDENT

Companyys

Un fill de Catalunya vol dir un heroi lluitador en el diccionari de la Història. Amunt per la victòria, germans. Per la victòria que bastirem ací, ara, com a reducte decisiu i repressa gloriosa i definitiva.

La bandera de la República enlaire, flamejant al vent els seus plecs i coberta de glòria davant del món impàvid. I sobre el pit dels catalans i impresa en la seva ànima la senyera de les quatre barres. I tots junts a la resistència obstinada i terrible per a preparar la propera empenta que foragiti els invasors de tot el territori de la República.

— Qui ets tu? — Sóc un català situat en el fortí increbentable i invencible de l'amor i de la defensa de la meua terra.

— Què vols? — ¿Per què estens la metralla i fas córrer la sang?

— Lluito contra els invasors de la meua Pàtria; lluito davant del món i de l'espai infinit pel nom i l'existència de Catalunya. Vull guanyar i merèixer la pau que estimo. — No podria viure sense la llibertat! — *Visca Catalunya!*

L'ESDEVENIDOR DE CATALUNYA

S'ha celebrat a Tolosa del Llenguadoc la Gran Conferència d'Unió Nacional, acte que no comentem extensament perquè la premsa diària francesa ho ha fet abastament i que ha tingut una gran transcendència i ha estat un triomf autèntic.

Ens plau, però, pel que fa a Catalunya, remarcar la conclusió que segueix, i traduir:

(4. CONCLUSIO). — "La conferència saluda i reconeix l'aportació que el poble català, baix la direcció de l'Aliança Nacional de Catalunya, així com els pobles basc i gallec, realitzen per a l'alliberació d'Espanya, forjant a aquesta manera les premises de la seva pròpia alliberació de nacionalitats oprimides."

Veus Amigues

Durant la seva estada a Tolosa, hem tingut el plaer d'abraçar el nostre car amic, l'eminent Dr. Diego Ruiz.

La seva ploma tan fàcil com plena de bon sentit ha corregut instantàniament sobre el paper blanc i ens ha ofert aquestes ratlles que tenim l'honor de publicar.

«De quina opinió seria? Aquesta és la pregunta que hom fa, en cas de dubtes, i davant resolucions greus. De quina opinió seria tal Geni nostre, si resucités?»

Aquesta pregunta, l'autor se l'ha feta davant el cisma del català. L'autor ha interrogat els il·lustres fantasmes.

MARAGALL

El conegut suficientment per a poder decidir, el gran Maragall prologava, a principis del segle, els nostres «Contes d'un filòsof». Si ell seria per Aliança Nacional de Catalunya. Ell, que va escriure: «L'Església cremada».

Maragall és el gran Educador del Poble de Catalunya. I l'honor de la Solidaritat Catalana, ahir, seria avui, indubtablement, el mestre d'Aliança Nacional de Catalunya.

COMPANYNS (Guerriller)

L'autor ha conegut molt (desde la infància) al President de Catalunya. I ha tingut aquesta sort: veure tres Companyys, tres familiars del President, a la Brigada X, Divisió 168, camí de la Pàtria.

COMPANYNS Guerriller: això mateix. Un cusi germà d'en Lluís, i dos fills d'aquell vell jove, són d'Aliança Nacional de Catalunya.

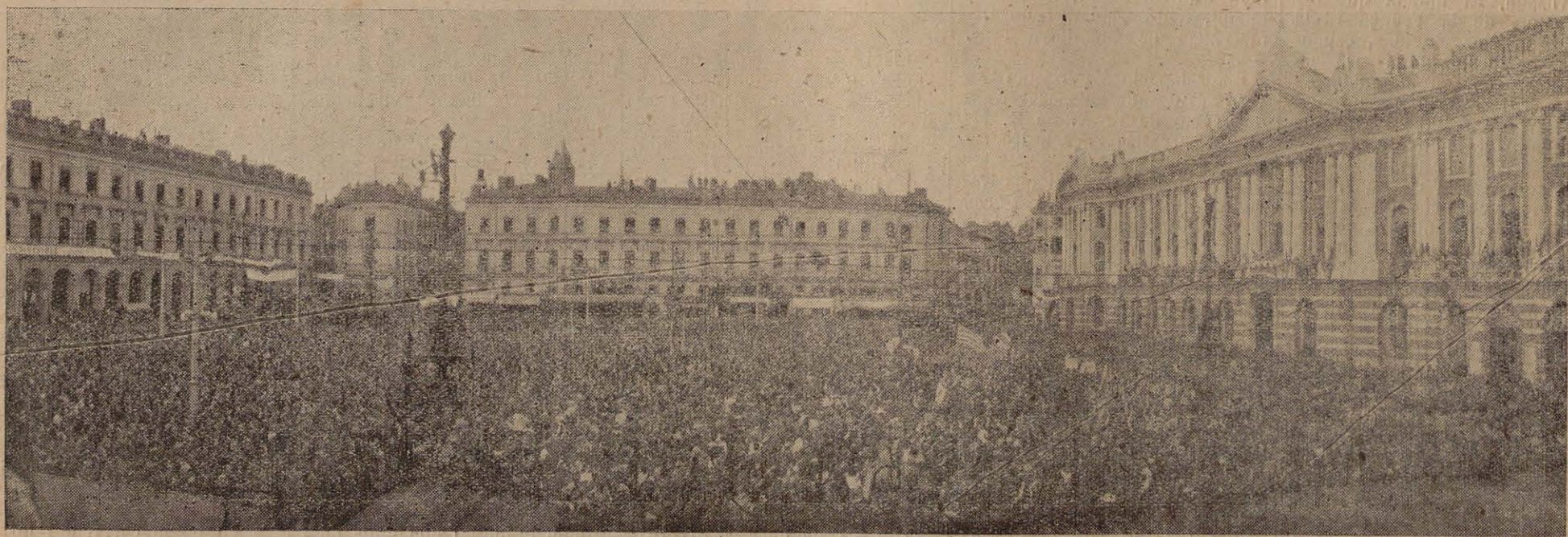
Es que ho seria, si resucités el meu condeixeble de batxillerat, a la Villa de Barcelona.

«De quina opinió serien els... De la nostra. No n'hi ha de casualitats; tot és Signe, en aquest món, i el que he dit indica que la nostra Via és realment la bona.

Visca la nostra Pàtria!

Dr. DIEGO RUIZ.

Tolosa, Octubre, 44.

Els homes de l'Aliança Nacional de Catalunya fan voleiar sota el cel blau de Tolosa del Llenguadoc les banderes de la Pàtria, en terres de la França alliberada, per la sagrada UNIO de francesos, catalans i espanyols, en les hores glòries de la lluita per la Llibertat.